

[REDACTED]

בית הדין למשמעת של עובדי הרשויות המקומיות

בפני חברי המותב בראשותה של עו"ד עינת איילון, אב"ד

עו"ד ענת גולדנברג ועו"ד בני קוטק

[REDACTED]

ע"י ב"כ עו"ד אורלי מנדלסון

המאשימה

נגד

[REDACTED]

ע"י ב"כ עו"ד ענת רוזנר

הנאשם

ה כ ר ע ת - ד י ן

הנאשם החל את עבודתו בעיריית [REDACTED] לפני כ-23 שנה ומשמש [REDACTED] התובענה מיחסת לו הצעות חוזרות בעלות אופי מיני וכן הצעות במספר הזדמנויות שונות למתלוננת להיפגש עם חברו למטרות מיניות. העבירות המיוחסות לו הן עבירות לפי סעיף 9(1)(2)(3) לחוק רשויות מקומיות (משמעת), התש"ח-1978 וכן עבירות לפי סעיף 3(א)(3) ו-3(א)(4) לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998. הנאשם כפר במיוחס לו, נשמעו עדים משני הצדדים, להלן יובאו תמצית מסיכומי טענותיהם.

בהתאם לסעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 אנו מודיעים כבר עתה כי החלטנו לזכות את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בתובענה.

סיכומי המאשימה;

המאשימה טוענת, כי הוכיחה מעל לכל ספק את יסודות העבירה נושא התובענה. מדובר ביחסי מרות, הנאשם הינו מנהלה הישיר של המתלוננת. עוד טוענת המאשימה כי מבחינת הראיות קיימת גרסת המתלוננת מול גרסת הנאשם, כאשר עדותה של המתלוננת מחוזקת בעדויות נוספות של העדים שתיארו בפני בית הדין את התנהגותו האגרסיבית והבוטה של הנאשם שכללה צעקות על מנקות ובעיטה בשקיות אשפה.

עוד מוסיפה וטוענת המאשימה כי בית הדין בבואו לבחון האם בוצעה הטרדה מינית, בוחן את הדברים על פי אמות המידה של המבחן האובייקטיבי המתבסס על האדם הסביר.

המאשימה טוענת כי יש לתת לעדותו של [REDACTED] משקל נמוך בשל רצונו לשמור על שמה הטוב של [REDACTED] שמא ידבק בתדמיתה משום רבב. עוד הוכח לטענתה כי הנאשם נהג להתבטא בביטויים שיש בהם רמזים מיניים, בדיחות, מחמאות בתדירות לא נעימה במקום העבודה.

מעדויותיהן של הנאשמת והגב' [REDACTED] עולה מערכת יחסים עכורה בין הנאשם לבין המתלוננת, בשים לב לכך שעדויותיהן של האחרונות מלמדות ומחזקות את הקושי של המתלוננת להתמודד עם הצעותיו המיניות והתנהגותו הבוטה של הנאשם והן היו עדות לאירוע שבו הנאשמת חשה ברע בסמוך לשיחה שניהלה עמו.

מנגד טוענת המאשימה כי עדות הנאשם רווית סתירות וככל שיש לב"כ הנאשם השגות על הנוהל הקיים ברשות, עליה להפנות לבית משפט. לאור האמור מבקשת להרשיעו בביצוע עבירת משמעת של הטרדה מינית והתנהגות שאינה הולמת עובד רשות מקומית.

סיכומי הנאשם;

הנאשם באמצעות באת כוחו כופר במיוחס לו וטוען כי הוא ממונה על ארבע עובדות [REDACTED] ובמשך כל שנות עבודתו עבד במסירות, בהריצות, במקצועיות לטיפול ולשיפור [REDACTED]. תובענה זו נסובה סביב תלונתה של המתלוננת שהחליטה להגיש את תלונתה בעקבות חוסר שביעות רצון מתפקודה [REDACTED]. הנאשם התלונן על תפקודה במספר רב של מקרים וכאשר העיר לה על כך, החלה לטענתו לצעוק ולקלל, לרבות "איחולים" שיחלה במחלת הסרטן כפי שבתו הבכורה חולה במחלה זו. עוד מתאר הנאשם מקרה אחר שבו ניגש אל המתלוננת ושוב חטף מטר של קללות וצעקות.

לטענתו תלונתה הוגשה בעקבות מכתב שהוציא לה לפיו היא מועברת [REDACTED] למקום עבודה אחר. הנאשם בעדותו מציין כי מכתב זה גרם למתלוננת חרדה וכעס ובעקבותיו באותו יום שלחה מכתב נגדי למנהל [REDACTED] בו היא מגוללת ומכפישה אותו. בסוף מכתבה ציינה כי היא מבקשת לקיים פגישה משותפת במטרה ליישב את המחלוקת. הנאשם מוסיף וטוען כי קצפה יצא משום שהנאשם החליט לא להתייצב לפגישה.

באת כוח הנאשם טוענת כי המאשימה לא הוכיחה את יסודות העבירה ולא הוכחה כלל הטרדה מינית. ניתן למצוא חיזוקים בעדותו של מר [REDACTED] אשר השיב כי מעולם המתלוננת לא דיווחה לו על שימוש במילים בוטות או גסות מטעם הנאשם. עוד מוסיפה וטוענת באת כוחו כי גם מעדותו של [REDACTED] עולה כי מעולם לא שמע את הנאשם אומר למתלוננת מילים גסות והמתלוננת מעולם לא סיפרה לו שהנאשם הטריד אותה מינית. לאור האמור בית הדין מתבקש לזכותו מכל אשמה.

דין והכרעה;

במקרה שלפנינו הגם שהעידו מספר רב של עדים, מדובר בגרסה מול גרסה, גרסת המתלוננת מול גרסת הנאשם שביניהן נפער תהום. נשאלת אפוא השאלה האם המאשימה הצליחה להרים את נטל ההוכחה הנדרש ממנה והוכיחה באמצעות עדיה מעל לכל ספק סביר כי הנאשם בצע את המיוחס לו.

ראשית, נפנה מבטינו לעבר עדויותיהם של העדים אשר לטעמינו לא שפכו אור ביחס לאישום המיוחס אך עדותם לימדה אותנו על מערכת היחסים ששררה בין הנאשם לבין המתלוננת וכן לימדה אותנו על התנהגותם באופן כללי. בחלק מהעדויות מצאנו חיזוק להתנהלות זו או אחרת ונתנו לכך ביטוי בהמשך הכרעת הדין.

הראשון מר [REDACTED] מנהל [REDACTED] העיד בפנינו כי ידע על ההתבטאויות המיניות לכאורה רק מאנשים וממידע מצטבר מעובדים, ראה לענין זה עדותו מיום 8.5.17, שורות 20-21. כפי שניתן ללמוד עדותו היתה בבחינת עדות שמיעה ובחרנו להתעלם ממנה מהטעם הזה.

השני מר [REDACTED] ועובד עם הנאשם, העיד בפנינו כי על טיב היחסים בין הנאשם לבין המתלוננת ועדותו לא שפכה אור בדבר ההתבטאויות נושא התובענה מחוסר ידיעה שלו.

השלישית גב' [REDACTED], בעדותה תיארה כי המתלוננת מעולם לא סיפרה לה על הטרדות מיניות אלא לאחר אותה תקרית לכאורה (הוצאת מכתב תלונה על ידי הנאשם בדבר תפקודה הלקוי של המתלוננת).

הרביעי מה [REDACTED] מעדותו עולה כי מעולם לא שמע על תלונות ביחס למיחוס לנאשם. עדותו תיארה בעיקר את מערכת היחסים העכורה בין הנאשם למתלוננת על רקע תפקודה, כמו כן תאר את חוסר קבלת מרותה של המתלוננת, לדבריו התייחסו בהמשך.

החמישית גב' [REDACTED] הממונה על הטרדה מינית ברשות, מעדותה עולה כי במסגרת הבירור שערכה עם המתלוננת שמעה אך ורק את גרסתה ועל בסיס התרשמות זו הוגשה הקובלנה. עוד מוסיפה כי מעולם לא ראתה את הנאשם ולא שמעה את גרסתו לגבי התלונה נושא התובענה, מעולם לא שוחחה עמו ו/או גבתה את גרסתו. מהטעם הזה מצאנו את עדותה לא רלוונטית שאינה יכולה לשפוך אור ביחס לאירוע נושא התובענה, כך גם לגבי דו"ח הממצאים שלה שמביא את התרשמותה החד צדדית של המתלוננת בלבד ללא שנשמעה גרסתו של הנאשם או עדים נוספים.

רקע זה חיוני לצורך הדגשה כי מדובר במקרה זה בגרסה מול גרסה, לאחר שתיארנו את תרומתן של עדי המאשימה נקרב מבטנו לעברן של עדויות המתלוננת והנאשם ונדון בממצאים.

גרסת המתלוננת:

עדות המתלוננת הובאה במלואה בפני בית הדין כתצהיר וסומנה כ-1'. המתלוננת תיארה את מערכת היחסים בינה לבין הנאשם כמערכת יחסים עכורה מהולה באווירת פחד מאימת. על פי עדותה הנאשם נהג לדבר אליה בקול רם, לצעוק עליה ללא סיבה מוצדקת ולהשפילה ללא הרף בקרב עובדים נוספים. המתלוננת אישרה כי קיבלה מהנאשם מכתב תלונה על תפקודה, בעקבותיו הוציאה מכתב תגובה ובד בבד פנתה לממונה על הטרדות מיניות בעירייה.

בעדותה ציינה המתלוננת כי הנאשם דיבר אליה בתנועות ידיים בוטות והתבטא כלפיה באמירות מיניות, לרבות הצעת קשרים מיניים עם חברו במספר פעמים במיוחד לאחר ששבה מחופשת מחלה מפאת ניתוח שעברה. עוד הוסיפה כי לראשונה התלוננה על אמירות מיניות מצד הנאשם בפני מנהל [REDACTED] במעמד שליחת התגובה משום שראתה בכך בושה גדולה ונמנעה עד לאותה עת מלהגיש תלונה.

גרסת הנאשם:

הנאשם במהלך עדותו תיאר בפנינו את התנהגותה של המתלוננת ואת חוסר שביעות הרצון שלו מתפקודה והביא מספר דוגמאות. למשל כאשר חילקה [REDACTED] שקיות זבל וביקשה מהם לזרוק את הזבל ברחבה וכן כאשר נהגה להתפרץ לאחר שהעירו לה על תפקודה.

עוד טוען הנאשם בעדותו, כי התלונה נושא התובענה הוגשה אך ורק בעקבות פנייתו אל [REDACTED] בבקשה להוציא מכתב ולהעביר את המתלוננת [REDACTED] למקום עבודה אחר ולאחר שסרב לקיים עימה בירור ושיחת פיוס לבקשתה.

הנאשם מכחיש מכל וכל אמירות ו/או הצעות בעלות אופי מיני. הנאשם טען כי לפני מספר שנים במקום עבודתו הקודם בבית ספר אחר, העיר בבדיחות הדעת הערה שנחשבה כהטרדה מינית וקיבל בעקבות התנהגותו הערה לתיק האישי. לטענתו הוא לקח את המקרה ברצינות רבה והביע צער ומאז הקפיד קלה כבחמורה, להימנע מכל התבטאות היכולה אפילו לרמוז על התבטאות מינית.

שקלנו בכובד ראש את עדויות המתלוננת והנאשם, אנו מודעים לחשיבות הרבה בהגשת תלונות על הטרדות מיניות במקום עבודה לרבות בגין אמירות מיניות המהוות משום הטרדה סביבתית עוינת. בית הדין שותף מלא לטענות המאשימה, כי יש למנוע מצבים של השתקה, או תיחזוק השתקה של מתלוננות ויש לעשות כל שלאיל ידינו בפיתוח המודעות בנושא זה.

ברם, לאחר ששקלנו את העדויות שלפנינו ובחנו את מהימנות העדים והתנהגותם, החלטנו להעדיף את גרסתו של הנאשם על פני גרסתה של המתלוננת. מצאנו חיזוק לעדות הנאשם בעדויות מטעם עדי המאשימה כפי שנבהיר ונפרט כדלקמן לאחר שנעמוד על משקלן של העדויות:

בית הדין בוחן את משקלה של העדות על פי מהימנות העד, התנהגותו ואותות האמת המתגלים במשך המשפט. ראה לענין זה סעיף 53 לפקודת הראיות (נוסח חדש), התשל"א-1971 הקובע לענין משקלה של עדות "ערכה של עדות שבעל פה ומהימנותם של עדים הם ענין של בית המשפט להחליט בו על פי התנהגותם של העדים, נסיבות הענין ואותות האמת המתגלים במשך המשפט." ראה את ספרו של יעקב קדמי על הראיות חלק שלישי עמוד 1595: "המבחנים הקבועים בסעיף 53 הם מהותיים וכלי המדידה העיקריים המשמשים להפעלתם הם הכושר השיפוטי ניסיון החיים והתבונה האנושית... הפעלת המבחנים נעשית ראשית לכל באמצעות ההתרשמות הישירה והבלתי אמצעית... מהופעת העד במהלך מסירת העדות אולם ההתרשמות איננה הכלי הבלעדי להכרעה בסוגיית המהימנות... המושג אותות האמת המתגלים במשך המשפט משמעות רחבה ועיקר הכוונה למסקנות אותן ניתן להסיק ממכלול הנתונים העובדתיים ומן ההסברים לסוגיהם הנפרשים לפני בית המשפט והמאמתים או סותרים גרסאותיו של עד ע"פ 993/00 נ"ו (218/6)".

התרשמנו כי עדותה של המתלוננת לא היתה אמינה, עדותה היתה רווית סתירות. במהלך עדותה הראשית כפי שהוגשה בתצהיר ת' 1, תיארה דפוס התנהגות קבוע של הנאשם לפיו נהג להתבטא כלפיה באמירות מיניות, ואולם רק בחקירתה הנגדית נחשפנו לראשונה לתמונה המלאה, נחשפנו למערכת היחסים העכורה השוררת בינה לבין הנאשם, למדנו על חוסר היכולת שלה לקבל את מרותו, וכן למדנו על הפעמים שבהן ניהלה עמו דין ודברים בקול רם.

המתלוננת במהלך חקירתה הנגדית בחרה בקפידה את תשובותיה וכשהשאלות יצרו אצלה חוסר נוחות השיבה בכעס ובתשובות קצרות, במיוחד כאשר עימתו אותה מול תפקודה המקצועי לרבות מול מנהלים נוספים. בשלבים מאוחרים של עדותה הרחיבה את כעסה גם לגבי מה [REDACTED] וטענה שגם הוא מחפש אותה, ראה עדותה בעמוד 11 שורות 20-22.

במהלך חקירתה הנגדית ומעדותו של [REDACTED] למדנו על המקרים שהביאו להיזדרדות מערכת היחסים בינה לבין הנאשם, להלן מספר דוגמאות:

1. התגלע ויכוח מתמיד כאשר המתלוננת סירבה להודיע לנאשם על הגעתה לעבודה השיבה בכעס כי אינה אמורה לחפש את הנאשם וסירבה להודיע לו על בואה, אלא אם הוא נמצא במקום כלשונה.
2. באירוע אחר באותו נושא הודתה המתלוננת כי הרימה את קולה כשהנאשם העיר לה על כך שלא הודיעה לו שהיא הגיעה לעבודה.
3. מעדותו של [REDACTED] עלו מקרים נוספים של חוסר קבלת מרות, ראה לענין זה עדותו מיום 8.5.17, עמוד 15, שורות 27-29: [REDACTED] חזרה אחרי הסיפור היו קשיים בעבודתה, בעיקר קבלת סמכות וגם בהסתה של עובדים. לדעתי הפסיקה לנקות כמו שצריך, ניסיתי מידי פעם לתת הערה, אבל מהר מאוד הלך למישור אישי ולא עניני, לווה בהתפרצויות, בכי, היסטריה, צעקות, הפך להיות בלתי נסבל". בעדותו ציין כי קיים דפוס התנהגות קשה של הנאשמת היוצר הרתעה מלגשת ומלפנות אליה בבקשות גם בקרב סגל [REDACTED] הספר מחשש שתחל לצעוק, ראה עדותו בעמוד 17 שורות 9-5 " כן זה דפוס פעולה שהקשה של [REDACTED] וקיים הרתעה של מורים מלפנות אליה כי תמיד היתה סצינה של צעקות. אם הערתי לה יכלה לפתוח כיתה באמצע השיעור ולצעוק נקי פה. נאלצתי להוציא על זה מכתב".

אנו סבורים כי גם מדוגמאות אלה ניתן ללמוד על חוסר אמינותה של המתלוננת. זאת ועוד, המתלוננת טוענת כי פנתה למוֹרְבֵי בְּסֻמוֹךְ להגשת מכתבו של הנאשם בדבר תפקודה, ראה לענין זה עדותה של המתלוננת מיום 8.5.17 עמוד 7 שורות 24-30 : "דיברתי קודם כל עם [REDACTED] כשניסיתי ללחוץ לו יד הוא אמר שאינו רוצה ללחוץ את ידי, הוא רוצה שימוע ואז הורדתי את העיניים ודיברתי עם [REDACTED] ואמרתי לו שאני מתביישת במה שהולכת להגיד לו [REDACTED] כל פעם כשאני לא מרגישה טוב הוא אומר לי שאני צריכה גבר שיזיין אותי, אמרתי לך מבחינתי זו הטרדה מינית ויצאתי".

[REDACTED] בעדותו מכחיש מכל וכל אירוע כזה המתואר על ידי המתלוננת. לטענתו מעולם המתלוננת לא חשפה אותו לתכנים כאלה, ראה לענין זה עדותו מאותו מועד בעמוד 16 שורות 27-29 ועמוד 17 שורות 1-3 : "לא חשפה אותי לתכנים כאלה, סיפרה על קשיים אישיים שלה, אבל מעולם לא שמעתי את זה. לא אמרה [REDACTED] אמר מילים כאלה. אם חלילה הייתי שומע זאת הייתי מתנהג בחומרה יתרה. לא היה עובר כלא היה, בוודאי שלא, הייתי יודע אם היתה אומרת ומתייחס בחומרה. כל הנושא היה סביב המילה תמותי, אחרי [REDACTED] עזב ראית התנהגות היסטרית שלה".

גם במקרה זה אנו מעדיפים את עדותו של [REDACTED] על פני עדותה של המתלוננת. התרשמנו כי עדותו היתה אמינה, קולחת, [REDACTED] הישיר מבט ותיאר בפנינו באריכות את הליקויים בתפקודה של המתלוננת והשיב על כל השאלות שנשאל במהלך חקירתו בפירוט ובתשובות מלאות. גם מעדותו נמצאנו למדים כי חלק ניכר מהמחלוקת בין המתלוננת לבין הנאשם נעוץ בהנחית שניתנה למתלוננת לדווח לנאשם בכל בוקר שהיא אכן הגיעה למשרד, ראה לענין זה עדותו בעמוד 16 שורות 12-18.

אנו דוחים את טענת המאשימה, כי יש [REDACTED] אינטרס משולש ומכאן יש מקום להעניק לעדותו משקל נמוך ביותר. מדובר במנהל [REDACTED] האמון על ביטחונם האישי והנפשי של מאות תלמידים. לא ניכר מעדתו כי אדם במעמדו ובתפקידו הרם כאיש חינוך פעל להשתקה חלילה של נושא כה כאוב וחשוב כהטרדה מינית במקום עבודה. עדותו הותירה בנו רושם עז ואמין של אדם ישר דרך, רב פעלים ובעיקר איש חינוך שדבק בדרך השלום.

העדה היחידה אשר העידה בזמן אמת שלכאורה נחשפה לאמירה של הנאשם או לדיווח של המתלוננת בדבר אמירות מיניות של הנאשם הינה חברתה הטובה, גב' [REDACTED]. גם במקרה זה

התרשמנו מחוסר אמינותה הבולט של עדותה [REDACTED] הגיעה וביקשה להעיד באיחור רב, ערב הדיון, בית הדין התיר את שמיעת עדותה בהסכמת באת כוח הנאשם. לטענתה היא יזמה את מתן העדות ושמעה פעם אחת שהנאשם אמר למתלוננת שהיא צריכה גבר, אך אינה זוכרת מתי זה היה וניכר כי אמרה זאת מן הפה אל החוץ ללא כל מיקוד ותמיכה. לטענתה אין כל קשר בין מתן עדותה כעת לבין מכתב תלונה שהוצא גם נגד תפקודה על ידי [REDACTED] בסמוך למועד עדותה. גבי [REDACTED] התקשתה להשיב תשובות מלאות, היא דיברה בחשש מה ולא ניתן היה להתרשם שלא היה קשר בבחירת העיתוי להגיע לבית הדין לתת עדות, בשים לב לכך שהתובענה הוגשה בדצמבר 2016 וביקשה להעיד בחלוף 6 חודשים.

חיזוק להתנהלותה של המתלוננת ועל בעיות תפקודה מצאנו בעדותו של מר [REDACTED] שתיאר בפנינו את יחסה המזלזל, את חוסר קבלת מרותו כאשר נהג לפנות אליה, במיוחד זכורים לו מספר מקרים בהם המתלוננת סירבה לנקות [REDACTED] וכן במקום נוסף כאשר השיבה לו שאם היא תנקה את המקום הזה היא תקיא ואז הוא ינקה את זה בעצמו עם הקיא שלה, ראה לענין זה עדותו בעמוד 23 שורות 18-21. העד עצמו חש מאוים ממנה וחשש שגם נגדו היא תגיש תלונה ובפירוש הדגיש בפנינו שלא רצה להסתבך איתה.

מנגד, התרשמנו מאד מעדותו של הנאשם, הנאשם תאר בפנינו באריכות את מערכת היחסים העכורה שיש לו עם המתלוננת את האופן שבו היא מסרבת לקבל מרות ויוצרת קושי ניהולי של ממש עד שביקש להביא לסיום תפקידה. הנאשם הודה בפנינו בגילוי לב כי בעבר התבטא בבדיחות דעת כלפי אשה מסוימת וננזף על מעשיו על ידי הממונים עליו שראו בכך הטרדה מינית. ניכר כי מעשה זה חרוט היטב בזיכרונו והפיק את הלקחים מאותה פרשה. הנאשם דיבר בכאב גדול על האופן שנהגה בו המאשימה כאשר מנעה ממנו מידע בדבר בחשדות המיוחסים לו במשך זמן רב עד שהצליח לקבל מידע בדבר האישומים עצמם.

הנאשם לאורך כל עדותו השיב תשובות מפורטות, לא התחמק משאלות לרבות ממשאלות שלא היטיבו עמו והודה כי לפעמים נהג להרים את קולו. עוד התרשמנו כי הנאשם לא רצה כל קשר עם המתלוננת כאשר סרב בתוקף לקבל מתנות ממנה לכבוד הולדת נכדתו. עוד התרשמנו כי לא מדובר במערכת חד צדדית אם כי מערכת יחסים עכורה הדדית שהנאשם בקש להביא אותה לסיומה.

מכל האמור לעיל ולאחר שבחנו את מכלול הראיות אנו קובעים כי ניטע ספק סביר באירועים המיוחסים לנאשם בתובענה. לצורך הרשעתו של הנאשם על בית הדין להשתכנע כי כל העובדות מתיישבות עם מסקנה רציונלית אחת שהנאשם אשם בדין ללא כל ספק (ע"פ 6251/94), די בספק סביר כדי לטעת ספק בטענות המאשימה.

המונח ספק סביר בואר בספרו של יעקב קדמי, על הראיות, חלק שלישי עמוד 1466: "המושג ספק סביר מצביע על קיומה של אפשרות "מתקבלת על הדעת" לאמור: אפשרות ממשית שיש לה אחיזה בחומר הראיה, להבדיל "מהשערה" נטול בסיס בראיות, או קלוטה מן האוויר, או כזו שאינה אלא בבחינת אפשרות תיאורטית גרידא. וכך סוכמו הדברים בע"פ 409/89 "הספק הינו פונקציה של הערכת מכלול הראיות ושל בחינה, אם הוכיחה התביעה את האשמה מעבר לספק סביר.. בע"פ 528/76... יש ובית המשפט אינו מוכן להסיק מסקנה חד משמעית.. מהנסיבות שהוכחו בפניו ואז עליו לזכות את הנאשם מחמת הספק; ויש שהנסיבות יוצרות לדעתו תמונה שלמה כל כך עד שבהיעדר הסבר משכנע מצד הנאשם, מן הנמנע להגיע למסקנה אחרת זולת זו שאשמת הנאשם הוכחה".

בעמוד 1467 מתייחס יעקב קדמי לכך שמבחן קיומו של הספק הסביר הוא מבחן ניסיון החיים והשכל הישר, היינו צריך שלספק תהיה אחיזה סבירה בחומר הראיות. אחיזה סבירה בחומר הראיות הכוונה גם לגרסתו של הנאשם עצמו, האם גרסתו הגיונית ומתיישבת עם ההיגיון ועם שאר הראיות בתיק.

מלאכת שקילת הראיות הינה מלאכה מורכבת הבנויה ממארג של ראיות המשלבות לכדי תמונה הגיונית של אירוע. כאשר חלק מהמארג אינו משתלב בתמונה הכוללת ונראה אינו מתאים אזי נוצר הספק. כפי שעולה מהאמור לעיל ומשניטע ספק סביר איננו יכולים לשלול את גרסתו של הנאשם בשים לב לכך שגרסתו מתיישבת עם עדותו של מ... ועדותו: אשר על כן אנו מזכים את הנאשם מביצוע עבירת משמעת.

לא נוכל לחתום את הכרעת הדין מבלי להביע את דעתנו על התנהלותה של המאשימה בתלונות המובאות בפניה בנושא הטרדה מינית. יודגש כי מורת רוחנו אינה נתונה לממונה עצמה אם כי להתנהלות לפיה הממונה חוקרת אך ורק את המתלוננת. לא יעלה על הדעת שעובד החשוד בהטרדה מינית גרסתו תישמע לראשונה רק לאחר הגשת קובלנה נגדו במסגרת הליכים משמעתיים. מטרת בירור התלונה כשמה, לברר את התלונה עם המתלוננת ולאחר מכן עם הנילון.

כך ניתן לתת משקל גם לממצאיה של הממונה על הטרדה מינית שהתרשמה מכלל העדויות ועל בסיסן גיבשה את מסקנתה הסופית. בהעדר שמיעת מכלול העדויות אין משקל לעדות הממונה הנתמכת על גרסה אחת בלבד.

_____(-)_____

עו"ד בני קוטק- חבר

_____(-)_____

עו"ד עינת איילון- אב"ד

_____(-)_____

עו"ד ענת גולדנברג- חברה

נשלח לצדדים בדואר ביום שני, 3 לחודש יוני 2017.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 30 יום